

[Wilhelm]

Jeg forstår godt, at man især hæfter sig ved a-kraften i den debat, der hidtil er foregået, men jeg vil godt sige, hvad vi også har sagt før, at det jo ikke er dér, det principielle skel går. Det principielle skel mellem de gode og de dårlige energikilder har både a-kraften, naturgassen, kul og olie på den dårlige side, fordi der her er tale om frigørelse af en bunden energi, der er tale om en ændring af den økologiske balance, og så har man det, man kalder de vedvarende energikilder, dem, hvor vi i virkeligheden undervejs kun benytter en i forvejen fri energi: vind, sol, bioenergi til en vis grad, bølgeenergi osv.; de er helt fundamentalt forskellige og ændrer ikke noget ved balancen. Det er dér, det afgørende skel på den lidt længere sigt ligger, det er dér, fremtiden ligger, det er dér, USA allerede har planlagt i år 2000 at have dækket godt 20 pct. og i år 2020 at have dækket over 50 pct. af sin energiforsyning. Det er altså ikke helt begribeligt, at ministeren siger, at det er noget, der kan få betydning ind i næste århundrede.

Hvorfor skal f. eks. varmepumper, som er en velkendt teknik, have det ord med på vejen, at de måske vil få en betydning efter 1990? Hvorfor efter 1990? De er enormt energibesparende. Teknikken kendes i dag og kunne bruges i dag. Eller som fru Ebba Strange var inde på, foregriber man ved det, man allerede foretager i dag – også selv om ministeren beklageligvis kunne få ret i, at de vedvarende energikilder først bliver introduceret for alvor, når de viser sig at være uomgængeligt nødvendige inde i næste århundrede – ved sådanne ting som fremløbstemperaturer, ved sådanne ting, man i det hele taget foretager i dag, også muligheden for at gå ind i det dér, og man bliver selvfølgelig tvunget til det. Iranudviklingen er da nok en af de mildere ting, vi har set i den sammenligning. Den meddelelse, der kom i morges om personudskiftninger i går i Saudi-Arabien, kan da meget vel gå hen og være betydelig mere betydningsfuld for verdens energipolitik, for balancen mellem vedvarende energipriser og oliepriser, end hvad vi hidtil har set i 1973 og i Iran i 1978, og sker det ikke med de personudskiftninger, der er foregået i nat eller i går i Saudi-Arabien, så sker det i hvert fald, før vi går ind i næste århundrede, som ministeren taler om.

Olierørledningen og regeringens planer her må vi konstatere at vi ikke rigtig fik nogen oplysning om, og det er jo på mange måder forfærdeligt, fordi det er oplagt, at det ville – formoder jeg da – være teknisk og økonomisk fordelagtigere at foretage de ting samtidig. Her er man i den klemme, at man har givet rettighederne væk, og at man end ikke har en forhandlingsret eller en forkøbsret over for DUC, når det drejer sig om olien derude.

Så vil jeg godt endnu en gang efterlyse det med skatteafgift og royaltgarantierne i kontrakten. Det er jo sådan nogle sætningskonstruktioner, at handelsministeren dårlig kunne læse dem op, da han stod heroppe, så det er ikke så mærkeligt, hvis det er lykkedes at forvirre folk, og hvis vi, der har haft adgang til at læse selve kontraktudkastet, ikke er helt klar over, hvad der ligger i dem. Men så vidt jeg kan se, har man solgt mulighederne for at lægge royalty, skatter, afgifter, moms, eller hvad man vil kalde det, alt undtagen en generel selskabsskattestigning, på på en sådan måde, at DUC ikke kan overvælde priserne. Jeg synes, det er et vigtigt problem, bl. a. fordi det nu i 2 måneder har cirklet rundt i pressen i en ganske anden udgave. Da vi ikke må citere fra kontrakten, er jeg selvfølgelig afskåret fra at sige, hvor jeg har hørt det fra, men det er altså kommet mig for øre, endda i en sådan grad, at jeg næsten fik skrivekrampe af det, at bestemmelsen i kap. VI, 5) a, faktisk siger, at disse afgifter, hvis man kommer med dem, skal lægges på fakturapriserne, uanset om fakturapriserne er beregnet ud fra kontraktprisbestemmelsen, basisprisbestemmelsen, bundprisbestemmelsen eller den kursregulerede bundprisbestemmelse. Det må kunne lade sig gøre at få ministeren til i dag at svare, når vi stiller spørgsmålet meget primitivt: er der i denne kontrakt levet mulighed for, at staten, bortset fra en generel selskabsskatteforhøjelse, kan gøre indhug i de fortjenester, DUC vil få på den danske skat, og er disse muligheder i givet fald begrænset til realprisstigningerne, eller kan de gå helt ned til bundprisen? Det må være muligt at få andet svar end det volapyk, vi hidtil har fået på dette område.

Hvad angår atomkraften vil jeg faktisk tillade mig at sige, at det er krampetrækningerne, vi hører fra forskellige partier, og jeg føler mig overbevist om, at det faktisk vil